

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Ad Mentem Præcipuorum Theologorum & Canonistarum, per Casus
practicos exposita, nunc quartò ab ipso Authore revisa ... & in 4. Tomulos
sic divisa, ut pro libitu in duas aut 4. Partes commodè compingi possit

Per XXXVI. Casus Exhibens Materiam de Conscientiâ, Legibus, Peccatis,
Fide, Spe, Charitate, Jure & Justitiâ

Jansen, Leonard

Coloniæ Agrippinæ, 1752

VD18 13475452-001

Casus VIII. De distinctione peccatorum numerica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39804

CASUS VIII.

De distinctione peccatorum
numerica.

HAbenius Pastor interrogatur 1. Unde dignoscendum an una vel plures sint malitia in uno Physicè actu? 2. Quot sint malitia in actu diu continuato vel sæpè repetito. 3. Quid de eo, qui diu persistit in voluntate occidendi, fornicandi &c. 4. Quot peccata admittat, qui plures scandalizat, in peccatum inducit &c. Quid de osculis, tactibus ante vel post fornicationem, ibid. 5. Quot peccata admittat, qui simul pluribus detrahit, maledicit, vel eidem plura infligit vulnera, plures contumelias, eandem falsitatem multis confirmat perjuriis. 6. Plures in statu disgratia absolvit, plures hostias consecrat, distribuit: 7. Eidem, vel distinctis imprecatur mala specie distincta, aut de iisdem gaudet. 8. Uno actu blasphematur in diversis materiis, uno actu dubitat, vel negat plures articulos fidei; vel jurat plura falsa, &c. Pro resolut.

QUÆR. Quid circa numericam peccatorum distinctionem?

R. Cùm non tantùm species, sed & numerus peccatorum in confessione explicandus sit, ut clarum est ex *Trid. sup. cit.* & in uno Physicè actu sæpè reperiatur multiplex, in distinctis è contra sæpè unica malitia; hinc indagandum est, unde dignosci debeat numerica distinctio peccatorum; pro quo accipe sequentes duas regulas.

Prima. Tot sunt numero distincta peccata, etiam in uno eodemque Physicè actu, in quot tendit objecta prohibita numero distincta, moraliter non unita: illa autem objecta dicuntur esse numero distincta, & mo-

& moraliter non unita, quæ nec ex sua natura, nec ex usu, aut prudente hominum iudicio ordinantur ad eundem finem, seu idem peccatum completum, ut si quis eodem actu intendat tres occidere, toti familiæ detrahere, sæpius fornicari, à pluribus furari &c. Talis enim tot numero peccata admittit, quot sunt objecta seu homines cogniti, quos vult occidere; vel quot sunt personæ in familiâ invincibiliter non ignoratæ, quibus vult detrahere; quot sunt, à quibus vult furari, quot sunt fornicationes, quas vult admittere &c. Ratio est, quia hæc objecta scilicet unum homicidium, una detractio, una fornicatio, unum furtum &c. non ordinantur ad completum aliud, sed quodlibet est in sua specie completum, & per quodlibet homicidium, quodlibet furtum, vel detractioem læduntur tot distincta jura, quot sunt distincti homines, ergo etiam tot committuntur peccata. Est *communis* contra *Laym. hic c. 3. num. 2.* Ratio regulæ est, quòd malitia peccati sumatur in ordine ad objectum difforme legi æternæ, vel rectæ rationi, ergo si idem actus habeat plura objecta difformia, numero distincta, & moraliter non unita, plures habebit malitias numero distinctas, sicut habet plures specie malitias, si habeat objecta specie morali distincta.

2. *Secunda regula. Toties peccata tam in-quàm externa multiplicantur numero, quoties voluntas peccandi moraliter interrumpitur.* Prob. Nam quoties voluntas peccandi moraliter interrumpitur, toties tollitur moralis unitas inter volitiones peccaminosas, si autem tollitur moralis unitas inter volitiones, etiam tollitur unitas inter actus externos malos, quia hi malitiam suam habent à volitionibus, quibus substant, ergo si hæ non maneat moraliter unæ, nec actus externi tales manebunt. Voluntas autem

peccandi Interrumpitur duobus præcipuè modis.

1° Per retractationem & pœnitentiam; hinc si retractes voluntatem occidendi, & nihilominus mutatâ iterum mente occidas, & homicidium, & intentionem occidendi, teneris in confessione exprimere tanquam duo distincta peccata, dicendo: habui intentionem occidendi, & reassumptâ voluntate occidi.

2° Interrumpitur voluntas peccandi per voluntariam cessationem ab actu, sic turpem complacentiam voluntariè deserens, & post resumens, duo peccata committit; si verò cessatio sit involuntaria, v. g. quis intendit furari, & interim involuntariè distrahitur, vel turbatur, & paulò post in eâdem intentione pergit, unum numero peccatum admittit, nisi distractio, turbatio, vel oblivio durarent per valde notabile tempus, v. g. per tres vel plures menses; tunc enim oblivio prima censeretur moraliter interrupta. *Ex dictis*

Deduces seqq. 1. A longo tempore persistens in voluntate se vindicandi, furandi &c. per se loquendo non satisfacit dicendo: tanto tempore fui in hac vel illa peccaminosa intentione; sed, si recordari possit, quoties ejus voluntatem reiterârit vel interrupperit; item à quot personis se vindicare voluerit, cum quot, & quibus fornicari intenderit, aut fornicatus fuerit; an cum voto astrictis, aut consanguineis, &c. hæc omnia clarè & distinctè in confessione exprimere debet, tunc enim non tantùm erunt numero, sed & specie distincta peccata, ut patet ex *cas. præc.* Si quis verò post diligens examen, omnium peccatorum in numero & specie recordari non possit, sufficit dicere quoties circiter de die, septimanâ, vel mense, hoc vel illo peccati genere

G

pcc-

R. D. Jansen Theol. Moral. Tom. I.

peccare solitus fuerit. *V. dicenda cas. 97. à n. 8.*
 4. 2. Qui plures scandalizat, vel inducit ad peccatum, debet explicare non tantum speciem peccati, ad quod induxit, ut de scandalo non tantum directo, sed & indirecto docent *Laym. Bonasp. Ovied. Steph. t. 3. d. 3. n. 70.* quia totum alterius peccatum ipsi est saltem interpretativè voluntarium, ut dicam *cas. 19. n. 4.* Sed, & quot personas induxerit, tot enim sunt numero distincta scandala, item quales personas induxerit; persæpe enim qualitas personæ novam peccati speciem adfert, ut dum Religiosus vel Conjugatus ad peccatum carnis inducitur; item si medium habeat distinctam malitiam à fine, v. g. per ebrietatem inducis ad fornicationem; & medium, & finem explicare debes, nisi medium ex natura rei, vel usu hominum ordinetur ad illud peccatum in suo genere complendum, ut si per turpia verba, tactus, amplexus, oscula &c. induxisti ad fornicationem; sola fornicatio secuta explicanda erit, quia reliqua ex se ordinantur ad copulam; ideoque cum eâ unum completum peccatum constituunt; aliud est de osculis, & tactibus copulam consequentibus, hæc enim, cum non referantur ad priorem, sed ad novam copulam, nec eam ex natura rei, sed ex malitia operantis consequantur, tanquam distincta peccata exprimenda sunt. Etsi oppositum etiam sit probabile, eò quòd ejusmodi tactus & oscula copulam plerumque sequi soleant, ideoque explicatâ copulâ videantur & hæc sufficienter expressa. *Renz. hic a. 6.* Sed quid si in tactibus, osculis &c. sistere volebat, & crescente libidine contra intentionem antecedentem sequatur copula? *¶.* Tunc esse distincta peccata, & in confessione dicendum: tot dedi aut admisi turpia oscula, tactus &c. cum animo ultra non progrediendi, ex post mutato animo commisi

for-

fornicationem : idem à potiori dicendum , si ex osculis vel tactibus, sequatur pollutio, sodomia &c. hæc enim semper distinctè explicanda sunt.

3. Qui simul , vel successivè pluribus detrahit, maledicit, plures vulnerat &c. juxta *communissimam* tot admittit numero peccata, quot personas lædit, quia quælibet persona habet jus distinctum ab alia: quòd si in eodem impetu iræ eidem personæ multa infligas vulnera aut contumelias, eum nominando furem, adulterum, homicidiam, aut eandem falsitatem multis confirmes juramentis &c. non est facile definire, an unum, vel plura peccata admiseris, & per consequens, an satisfacias dicendo : proximum graviter vulneravi, graviter fui calumniatus, falsò juravi &c. vel econtrà debeas dicere, tot infixi vulnera, tot contumelias, toties juravi falsò &c. probabilius videtur cum *Castrop. Mexg.* & aliis, ejusmodi vulnera, contumelias, perjuriam, eidem personæ ex eodem impetu iræ facta, esse tantum unum moraliter peccatum vulnerationis, contumeliæ, perjurii, quia moraliter uniuntur in eadem intentione circa idem objectum; & una vulneratio auget alteram in ratione ejusdem damni corporalis, sicut furta eidem circa idem tempus ex eadem intentione facta se mutuo augent in ratione unius damni temporalis; & contumeliæ eodem impetu repetitæ auget eandem dehonorationem; repetitio perjurii confirmat eandem falsitatem. Aliud est de tactibus turpibus, verbis, osculis, &c. ex eodem licet actu libidinis subsecutivè factis, quia se invicem non compleant, sed sunt omnino disparata, & quodlibet habet suam completam malitiam, nisi ordinentur & compleantur per copulam, tunc enim cum eâ unum peccatum constituunt, ut dixi supra.

4. Qui in statu disgratiæ plures absolvit, tot committit

mittit numero peccata, quot personas absoluit, quia tot conficit integra, & completa Sacramenta Pœnitentiæ. Est contra *Sporer*, & alios. *Si dicas*. Ergo consecrans plures hostias in statu disgratiæ tot committit peccata, quot sunt hostiæ; quia quælibet hostia constituit distinctum Sacramentum; item pluribus dispensans Eucharistiam in statu peccati mortalis, tot admittit peccata, quot sunt communicantes. *¶ N. seq. & ad 1. dico*: Quamvis plures hostiæ consecratæ in facto esse, sint plura Sacramenta; in fieri tamen prout substant uni actioni consecrativæ, moraliter non distinguuntur; *Ad 2. iterum N. seq.* Quia sicut distributio ciborum in eodem convivio censetur eadem, & non multiplex, sive uni sive pluribus fiat, sic & distributio communionis; aliud est de absolutione sacramentali, quæ se habet per modum sententiæ judicialis complementis iudicium, ideoque tot sunt distincta & completa iudicia sacramentalia, quot sunt absolutiones: oppositum tamen etiam est verè probabile, quia sicut est unum moraliter convivium, quamvis plures in eo reficiantur, sic & videtur esse unum moraliter iudicium, quamvis in eodem plures rei absolvantur.

7. 5. Qui imprecatur vel desiderat eidem mala specie distincta, v.g. mortem spiritualem, & temporalem, damnum in fama, fortunâ, corpore, committit plura peccata specie distincta, intellige, si desideret animo efficaci, id est, intendat, vel proponat alteri ejusmodi mala inferre, vel desideret ab aliis inferri; nam qui tantùm ineffaciter vult, vel simpliciter sibi complacet in variis alterius malis, ordinariè tantùm committit peccatum unius speciei, quia plerumque sibi complacet in alterius malo, quatenus alteri malum est, non autem ut tale malum est, ut dicitur *cas. seq.* Si gaudeas de malo distinctorum homi-

hominum, vel uno actu odisti tres homines, tot sunt peccata quot sunt personæ, quia singulos quasi distinctim afficit tua mala voluntas.

6. Si quis uno actu blasphemet in distinctis materiis, unum tantum peccatum admittit, sicut si quis uni eodem actu in distinctis materiis detrahat, aut contumeliatur, *Dian. p. 3. t. 7. R. 163.* Idem est si quis uno actu dubitet, vel neget tres articulos Fidei, quia tres veritates negatæ videntur moraliter uniri in eodem actu, qui ideo solum malus est, quia opponitur veracitati Dei revelantis: sicut qui uno actu jurat multa falsa, ideo unum peccatum tantum admittit, quia omnes istæ falsitates simul confirmantur eadem Dei auctoritate.

Dices qui uno actu dicit Deum esse injustum & mendacem, lædit (idem est de homine) distincta Dei jura, & honores valde diversos, ergo & diversa admittit peccata. *¶* 1. mō retorq. ergo qui ex cistâ Petri uno actu aufert gemmam & aurum, distincta committit peccata, quia lædit distincta jura Petri, ad gemmam scilicet & aurum, quod nemo admittit. *¶* 2. dō N. C. Nam illa jura hîc solum sunt materialiter, non verò in genere moris diversa, & sicut aurum & gemma referuntur ad easdem Petri divitias, sic Justitia & Veritas DEI, ad eundem supremum DEI honorem: Et si illa diversitas hîc attendi deberet, illi actus non numero, sed specie distinguerentur, nec sufficeret dicere in confessione; blasphemavi, vel graviter detraxi, sed deberet addi in quâ materiâ.

quod est contra
communem,